

Students' Desire to Participate in Student Activities at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

Wilasinee Petkhao

M.Ed.(Higher Education),
Division of Student Affairs, Prince of Songkla University
E-mail: pwilasin@ratree.psu.ac.th

Abstract

This research aimed at studying the students' desire to participate in student activities at Prince of Songkla University as well as studying the ranking of student activities at Prince of Songkla University whether it met the students' desire or not and comparing the students' desire by sex, year of study, field of study, study achievement and accommodation. The samples were 368 undergraduate students from the Faculties of Engineering, Science, Management Sciences, Medicine, Nursing, Pharmaceutical Sciences, Dentistry, Natural Resources and Agro-Industry, in the 1999 academic year. The research instrument was a Q-Sort questionnaire. The statistics for data analysis used average values and H-test.

The findings were activities that students want to participate most were: general and social welfare services, sport and health activities, and social activities respectively. Activities that students want to participate less were academic activities, speaking and publication, and religious and cultural activities. The ranking of students' desire to participate in student activities corresponded to the student activities in nine activity categories: academic activities, general and social welfare services, social activities, religious and cultural activities, sport and health activities, art and music activities, speaking and publication, vocational supplements, and activities relevant to hobbies. No statistically significant difference was found at .05 level along the variable of sex, year of study, field of study, study achievement and accommodation, as far as the student desire to participate was concerned.

Keywords: student activities, student, desire

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

วิลาสินี เพชรขาว

กศ.ม.(การอุดมศึกษา), นักกิจการนักศึกษา

กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: pwilasin@ratree.psu.ac.th

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อศึกษาอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ว่าสอดคล้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาหรือไม่ และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยแยกตามเพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และที่พัก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติและคณะอุตสาหกรรมเกษตร ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีการแบบ Q-Sort การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและทดสอบด้วย H-test ปรากฏผลดังนี้

1. กิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคม ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาคือต้องการเข้าร่วมน้อย ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

2. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องกับอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา 9 ประเภท คือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมศิลปะและดนตรี กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

3. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา โดยแยกตามเพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และที่พัก ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กิจกรรมนักศึกษา, นักศึกษา, ความต้องการ

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยการผลิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคม ในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษานั้น การเรียนการสอน

ในห้องเรียนโดยมุ่งให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเดียวนั้นย่อมไม่เป็นการเพียงพอต่อการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชาติบ้านเมืองดังนั้นการจัดกิจกรรมนักศึกษาในลักษณะอื่นๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา

คุณภาพนักศึกษาด้วย เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และมีจิตใจที่ดีงาม ซึ่งจะมีผลทำให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถออกไปพัฒนาสังคมและประเทศชาติ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ วิจิตร ศรีสะอ้าน (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2529, 1) ได้กล่าวว่า ระบบการศึกษาไม่ว่าระบบใด เรื่องกิจกรรมนักศึกษา เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่จะทำให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ สำเนาวั ขจรศิลป์ (2538, 118) ที่กล่าวว่า การทำกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์บางอย่างไม่สามารถเรียนได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษา ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ จึงได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรม นักศึกษาประเภทต่างๆ มาเป็นเวลาช้านาน

การสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงออกหรือเรียนรู้ สิ่งต่างๆ ด้วยการปฏิบัติจริงและด้วยความคิดริเริ่มของตนเองเป็นสิ่งที่น่ากระทำยิ่ง เพราะกิจกรรมทั้งหลายที่ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมนั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรง จากประสบการณ์ที่ประสบค่ามิได้ ด้วยเหตุนี้กิจกรรม นักศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของ มหาวิทยาลัยดังที่ วิลลาภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527, 1) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นการให้โอกาสแก่นักศึกษาที่จะเรียนรู้การอยู่ร่วมกับ บุคคลอื่นในสังคม ตลอดจนการสร้างบุคลิกภาพ พัฒนา นิสัย และพฤติกรรมของตนเองให้พร้อมที่จะเป็นคนที่ สมบูรณ์และมีคุณภาพ

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540-2544 กล่าวถึงนโยบายการศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษาว่าจะสนับสนุนกิจกรรม นักศึกษาและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับ สังคม โดยกำหนดมาตรการให้สถาบันอุดมศึกษาจัด กิจกรรมนักศึกษาควบคู่กับการเรียนการสอน กิจกรรม งานบริการวิชาการแก่ชุมชน และกิจกรรมงานศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ศึกษามีโลกทัศน์กว้างขวาง ประสาน

ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดกิจกรรม นักศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว และเกิด ประโยชน์แก่ทุกฝ่ายอย่างจริงจัง และจะให้การสนับสนุน กิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงพัฒนาและสร้างสรรค์ ดังนั้นการจัดกิจกรรมนักศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญมาก มหาวิทยาลัยจึงได้มี จุดมุ่งหมายให้กิจกรรมนักศึกษาเป็นการเสริมสร้าง ประสพการณ์ทางการศึกษา และนักศึกษามีโอกาส แลกเปลี่ยนความรู้ประสพการณ์ซึ่งกันและกัน สมโภชน์ อเนกสุข (2529, 22) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนั้น แตกต่างกันไปหลาย รูปแบบ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรมตาม ความสมัครใจและความเหมาะสมของบุคคลนั้น ถ้า กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่เป็นที่น่าสนใจ และไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่แล้ว นักศึกษา ที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะมีจำนวนน้อย ทำให้การดำเนิน กิจกรรมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของนันทวรรณ แก้วเอี่ยม (2531, 89) ที่พบว่าจำนวน นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยทำให้การจัดกิจกรรม ของนักศึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ตั้งอยู่ในสังคมเมืองที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและอัตรา การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เป็นศูนย์รวม แหล่งความบันเทิง แหล่งวิชาการ นักศึกษาส่วนหนึ่ง ไม่ได้อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย จึงสามารถเลือกหา ประสพการณ์ซึ่งมีอยู่ทั่วไปได้สะดวกตามความสนใจ ถ้า กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยไม่น่าสนใจและ ตรงกับความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ โอกาสที่ นักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งมีน้อยอยู่แล้วก็ยิ่งทำให้มี ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อยลงอีก มหาวิทยาลัยได้ ตระหนักในเรื่องนี้และได้พยายามส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น โดยการสนับสนุนด้าน งบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่ และบริการอื่นๆ ที่เอื้อ อำนวยต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษาและมีอาจารย์ที่ บริการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษา เพื่อให้การจัดกิจกรรม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะ ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษามากเพียงใด นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต

หาดีใหญ่ ก็ยังสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมากดังจะเห็นได้จากรายงานสรุปผลการสัมมนากิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2542, 8-11) ระหว่างวันที่ 6-10 มีนาคม 2542 ได้สรุปปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาประเด็นหนึ่งคือ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อย โดยเฉพาะกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรมและด้านกีฬา

ดังนั้นเมื่อนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เท่าที่ควร บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมนักศึกษาหลายฝ่ายเชื่อว่านักศึกษา มหาวิทยาลัย และชุมชนกำลังได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษาวิจัยว่าในขณะที่สภาพสังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอย่างไรบ้าง ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ความสอดคล้องของอันดับการจัดกิจกรรมนักศึกษากับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษารวมทั้งเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และที่พัก

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยและนักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา อันเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการของนักศึกษา กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษาในชั้นเรียนส่วนมากจะจัดนอกเวลาเรียนของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ ดูแล

กิจกรรมทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยอาจจะจัดในรูปของกิจกรรมชมรมนิทรรศการ หรือการบรรยายพิเศษ เป็นต้น

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาที่จะทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ เช่น กิจกรรมของชมรมอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ชมรมโรตาแรคท์

กิจกรรมทางสังคม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน เพื่อพัฒนามารยาททางสังคม การรู้จักหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อกัน และการรู้จักให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ งานราตรีสโมสร งานปีใหม่ การทัศนศึกษาท่องเที่ยว งานรับน้องใหม่

กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาในแง่ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความซาบซึ้งในคุณธรรมต่างๆ อันเป็นระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สังคมมนุษย์ยอมรับนับถือ เช่น กิจกรรมของชมรมศาสนาต่างๆ ชมรมวัฒนธรรม การจัดงานหรือกิจกรรมต่างๆ ในวันสำคัญทางศาสนา

กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาในด้านที่เสริมสร้างอุปนิสัยที่เหมาะสม ความเป็นผู้มีวินัย การมีน้ำใจนักกีฬา ความเป็นผู้มีสุขภาพและจิตใจสมบูรณ์ เช่น กิจกรรมของชมรมฟุตบอล ชมรมเทนนิส ชมรมว่ายน้ำ ฯลฯ การแข่งขันกีฬาระหว่างคณะ

กิจกรรมศิลปะและดนตรี หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น กิจกรรมของชมรมดนตรีไทย ดนตรีสากล ชมรมศิลปะ

กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาที่จะแสดงออกทางความคิด การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์ การฝึกเขียนฝึกพูด เช่น กิจกรรมของชมรมวาทศิลป์ การออก

หนังสือพิมพ์ วารสาร การเขียนบทความ การอภิปราย
กิจกรรมเสริมวิชาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น
เพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาที่จะแสวงหา
ประสบการณ์ในวิชาชีพของตนเอง เช่น กิจกรรมของ
ชมรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

กิจกรรมงานอดิเรก หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น
เพื่อสนองความต้องการการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
หรือหาความเพลิดเพลิน เช่น กิจกรรมสันทนาการ การ
สะสมของเก่า การจัดฉายภาพยนตร์

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง
อันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น
ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

อันดับการจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ความ
เห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความมากน้อยของการจัด
กิจกรรมนักศึกษา

วิธีการศึกษา

1. ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ชั้นปีที่ 1, 2, 3, 4
ปีการศึกษา 2542 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แล้วกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (1970,
608-609) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 368 คน

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบ
ถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร
ตำราที่เกี่ยวข้องต่างๆ รวมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้าน
กิจกรรมนักศึกษา นอกจากนั้นผู้วิจัยยังนำแบบสอบถาม
ของ อีระ นทีวุฒิกุล (2521, ภาคผนวก ข) ซึ่งทำการ
วิจัยเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2520 มาปรับปรุง
แก้ไขเปลี่ยนแปลง และเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับการวิจัย
ครั้งนี้

ลักษณะแบบสอบถามมี 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ
ทั่วไปของนักศึกษาคือ เพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่พัก

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอันดับ
ของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอันดับ
ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลา-
นครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

แบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็น
แบบสอบถามที่ใช้วิธีการแบบ Q-Sort โดยใช้ช่องตาราง
ของอันดับการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความต้องการ
เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยให้ผู้ตอบเลือกอันดับของ
ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และอันดับของ
การจัดกิจกรรมนักศึกษาจากอันดับที่มากที่สุดไปจนถึง
อันดับที่น้อยที่สุด ดังนี้

อันดับที่ 1 ให้นำหนักคะแนน 5 คะแนน

อันดับที่ 2 ให้นำหนักคะแนน 4 คะแนน

อันดับที่ 3 ให้นำหนักคะแนน 3 คะแนน

อันดับที่ 4 ให้นำหนักคะแนน 2 คะแนน

อันดับที่ 5 ให้นำหนักคะแนน 1 คะแนน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่ง
แบบสอบถามไปยังหน่วยกิจการนักศึกษา 9 คณะ เพื่อ
ให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ได้
แบบสอบถามกลับคืนมาทั้ง 368 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบ
ถาม เมื่อมีความสมบูรณ์ครบถ้วนจึงได้นำมาวิเคราะห์
ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาคะแนนเฉลี่ยของอันดับการจัด
กิจกรรมนักศึกษาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษา

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการจัด
กิจกรรมนักศึกษาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษา โดยวิธี H-test

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

1. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ
นักศึกษา นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
บำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์เป็นอันดับแรก

รองลงมาคือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมเสริม
วิชาชีพเป็นอันดับสุดท้าย เช่นเดียวกับการจัดกิจกรรม
นักศึกษา มีการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคม

สงเคราะห์เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กิจกรรมกีฬา
และสุขภาพ และกิจกรรมเสริมวิชาชีพ มีการจัดเป็น
อันดับสุดท้าย ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความต้องการ
เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
หาดใหญ่

ประเภทกิจกรรม	คะแนนเฉลี่ยของ การจัดกิจกรรม	อันดับที่	คะแนนเฉลี่ยของ ความต้องการเข้าร่วม	อันดับที่
วิชาการ	3.14	5	2.68	7
บำเพ็ญประโยชน์และ สังคมสงเคราะห์	3.88	1*	3.68	1*
ทางสังคม	3.49	3*	3.38	3*
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.91	6	2.20	9
กีฬาและสุขภาพ	3.74	2*	3.56	2*
ศิลปะและดนตรี	3.21	4*	3.25	4*
การพูดและการพิมพ์	2.22	8*	2.37	8*
เสริมวิชาชีพ	2.12	9	2.87	6
งานอดิเรก	2.29	7	2.99	5

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

2. อันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษากับความ
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ

อันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และอันดับความ
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามีความ
สอดคล้องกัน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบอันดับการจัดกิจกรรมนักศึกษาและอันดับความต้องการ
เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
หาดใหญ่

ประเภทกิจกรรม	อันดับของการ จัดกิจกรรม	อันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรม	df	H
วิชาการ	9	13	1	0.002
บำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์	1	3		
ทางสังคม	5	6		
ศาสนาและวัฒนธรรม	11	17		
กีฬาและสุขภาพ	2	4		
ศิลปะและดนตรี	8	7		
การพูดและการพิมพ์	16	14		
เสริมวิชาชีพ	18	12		
งานอดิเรก	15	10		

อภิปรายผล

1. การจัดกิจกรรมนักศึกษาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมที่มีการจัดตรงกับความต้องการเข้าร่วมของนักศึกษาในอันดับต้นๆ มี 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์เป็นอันดับ 1 กิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 2 กิจกรรมทางสังคมเป็นอันดับ 3 กิจกรรมศิลปะและดนตรีเป็นอันดับ 4 หมายถึง มีการจัดมากและเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาแล้ว เมื่อเปรียบเทียบอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษาและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่ามีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากในการพิจารณาจัดกิจกรรมนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีระนที วุฒิกุล (2521, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าอันดับการจัดกิจกรรมนิสิตสอดคล้องกับอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากกิจกรรมเหล่านี้มากยิ่งขึ้น นอกจากมหาวิทยาลัยจะพิจารณาให้มีปริมาณของกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยจะต้องพิจารณาให้มีการปรับปรุงกิจกรรมเหล่านี้ให้มีคุณภาพมากขึ้นด้วยคือ ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งจะต้องมีหลักการและจุดมุ่งหมายให้เด่นชัด และเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วย และในการดำเนินการจัดกิจกรรมดังกล่าว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาผู้ประสานงานในการจัดกิจกรรมจะต้องควบคุมการดำเนินงานให้อยู่ในขอบเขตของหลักการและจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

สำหรับกิจกรรมที่มีการจัดน้อยที่สุด คือ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ แต่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับที่ 6 แสดงว่าผู้ที่มีส่วนในการจัดกิจกรรมให้ความสำคัญแก่กิจกรรมนี้น้อยมาก อาจจะเป็นเพราะคิดว่านักศึกษาได้ศึกษาวิชาชีพตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมากอยู่แล้วก็ได้ แต่ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมวิชาชีพมากนี้น่าจะเป็น

เพราะนักศึกษาเห็นว่าการจัดเป็นกิจกรรมนักศึกษานั้น มักจะเป็นแบบปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ดังนั้นเพื่อสร้างความมั่นใจและทักษะในการออกไปประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษา นักศึกษาจึงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนี้มากด้วย

2. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และที่พัก

จากผลการวิจัยพบว่าอันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเกือบทุกกลุ่ม ตัวแปรจะคล้ายคลึงกันโดยที่กิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมสามารถแยกได้เป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับดังนี้

กลุ่มที่ 1 กิจกรรมที่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมสูง ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคม เช่น นักศึกษาหญิง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำและนักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัยและพักภายนอกมหาวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งสามประเภทนี้เป็นลำดับที่ 1, 2 และ 3 ส่วนนักศึกษาชายต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 1 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์เป็นอันดับ 2 และกิจกรรมทางสังคมเป็นอันดับ 3 สำหรับตัวแปรอื่นๆ ก็จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพียงแต่อาจจะสลับที่กันภายในอันดับ 1 หรือ 2 หรือ 3 เท่านั้น

กลุ่มที่ 2 กิจกรรมประเภทที่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมศิลปะและดนตรี กิจกรรมงานอดิเรก และกิจกรรมเสริมวิชาชีพ คือ นักศึกษาส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับ 4 หรือ 5 หรือ 6

กลุ่มที่ 3 กิจกรรมประเภทที่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมน้อย ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับ 7 หรือ 8 หรือ 9

จะเห็นได้ว่าเกือบทุกกลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นอันดับที่ใกล้เคียงกัน

ทำให้ผลการวิเคราะห์อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยแยกตามตัวแปรต่างๆ แล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น แสดงว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและที่พัก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของธีระ นทีวุฒิกุล (2521, 46) ที่ได้วิจัยพบว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรเพศ อายุ ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มวิชาที่ศึกษา และรายได้ของครอบครัว เพราะฉะนั้น สิ่งที่จะเป็นตัวกำหนดความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาน่าจะเป็นตัวแปรอื่นนอกเหนือจากตัวแปรที่กำหนดขึ้นดังกล่าวแล้ว เช่น ลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา การประชาสัมพันธ์กิจกรรม หมายถึงว่า การจัดกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยมีความไม่หลากหลายหรือมีการประชาสัมพันธ์ไม่ดีพอ คือจัดกิจกรรมเพียงไม่กี่ประเภทหรือประชาสัมพันธ์ได้ไม่ทั่วถึง ทำให้บางกิจกรรมที่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วม แต่กิจกรรมเหล่านั้นไม่ได้ถูกจัดขึ้นหรือมีการจัดแต่ไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบ จึงทำให้นักศึกษาส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจแต่ในกิจกรรมเพียงไม่กี่ประเภทเท่านั้น ทำให้แนวโน้มของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจำกัดอยู่กับกิจกรรมที่มีการจัดอยู่บ่อยๆ เท่านั้น ถึงแม้บางครั้งนักศึกษาก็มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นน้อยก็ตาม

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

1. จากการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาบางประเภทยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาเท่าที่ควร เช่น กิจกรรมเสริมวิชาชีพ นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับที่ 6 แต่มีการจัดเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาและความต้องการเข้าร่วมของนักศึกษามีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น ทางมหาวิทยาลัยควรที่จะวางแผน กระตุ้น และส่งเสริมให้กลุ่มนักศึกษาที่รับผิดชอบด้านกิจกรรมเสริมวิชาชีพ เกิดความสนใจที่จะจัดกิจกรรมประเภทนี้

มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทั่วไป

2. จากการวิจัยพบว่า ตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และที่พักของนักศึกษากับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเป็นสำคัญมากกว่าที่จะมุ่งสนองตอบความต้องการของนักศึกษาเฉพาะกลุ่ม

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมในอันดับสูง 3 ประเภทคือ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคม แสดงว่านักศึกษาให้ความสำคัญแก่กิจกรรมทั้ง 3 ประเภทนี้มาก ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากกิจกรรมเหล่านี้มากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยจึงควรที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเหล่านี้ทั้งเชิงปริมาณที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ธีระ นทีวุฒิกุล. (2521). การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นันทวรรณ แก้วเอี่ยม. (2531). ความพึงพอใจของผู้บริหารอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2542). รายงานผลการสัมมนากิจกรรมนักศึกษา ครั้งที่ 18. สงขลา: กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2527). รายงานผลการวิจัยเรื่อง นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2529). ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

สมโภชน์ อนุเกศสุข. (2529). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: พื้นฐานและการบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.